Inspirováno naším vzácným a velmi zkušeným přítelem Curtisem Sergeantem – podívej se na jeho tréninková videa s českými titulky

Jsem nadšený křesťany, kteří chtějí svým nevěřícím přátelům přinést živého Ježíše a potom je vést i dál. Někteří říkají, že aby právě uvěřivší Jirka mohl sdílet evangelium svému Ondrovi a pak svého nového Ondru vést v získávání dalších, musí být Jirka „náležitě“ vyzrálý a nejlépe i zkušený. Rozumím všem obavám. Nicméně povětšině jde spíš o očekávání, než o sérii reálných zkušeností, že někde někomu něco vážně „ulítlo“; i když i to se stává… Pečlivé pozorování mě učí, že „duchovní věk“ ještě vůbec není zárukou zralosti. A nízký duchovní věk, nemusí znamenat handicap pro pozvání dalších lidí k Pánu Ježíši.

Viděl jsi někdy kachnu s malými káčaty? Kachna kráčí vpředu a káčata hezky ťapkají za ní. Jde to první káče přesně ve stopách maminky kačeny? Vůbec ne. Různě kličkuje, a když je opravdu maličké, tak přímo vrávorá. Zpomaluje a pak mámu ze všech sil roztomile dohání. Ať už první káče jde za mámou jakkoli klikatě nebo váhavě, druhé káče jde za tím prvním káčetem a hned za druhým jde třetí a potom čtvrté. Případně tvoří takový protáhlý houfeček. Páté nebo šesté káčátko mámu kačenu přes ostatní ani pořádně nevidí. Kráčí prostě za sourozenci, kteří ho předcházejí.
To první káče je svým způsobem „vedoucím“ celé následující skupiny káčátek! Kvalifikací pro tuto úlohu je skutečnost, že následuje mámu kačenu, že je o krok před ostatními! První káče vůbec nezná cestu, natož pak cíl. Stačí, když jde těsně za mámou kačenou. Kdyby to první káčátko poodfoukl vítr nebo kdyby i svévolně odbočilo z cesty, ostatní káčata to velmi brzy poznají, přeskupí se a půjdou znovu za mámou. Některé jiné káče se stane prvním.

Myslím, že to je nádherný obraz, který nás může hodně inspirovat pro službu našim učedníkům. Podstatná věc: První káče dělá kroky za mámou. Svým následováním mámy se to první káče stává předmětem následování všem dalším káčatům.
Jak se nový Jirka může stát Ježíšovým vyslancem? (2. Korintským 5,20) Tedy tím, kdo pro Ježíše získává další učedníky? Nejdůležitější kvalifikací pro získávání a vedení dalších učedníků je prostě následovat Ježíše! A většinou stačí být o krok napřed.

To víš, noví Jirkové zpočátku mívají rozmanité teologické nepřesnosti. Spoustu věcí prostě nevědí. A určitě nedovedou jasně formulovat naše důležité postuláty. (Malé káčátko taky různě kličkuje a vrávorá, než mu porostou a zesílí nožičky…)
Kromě malých biblických znalostí si naši noví Jirkové u řady věcí nejsou jistí, co je a není správné v morální oblasti. Kdo slouží těmto novým učedníkům, dobře ví, že to je přirozené. Hojnou zkušeností jsme se naučili, že Jirka potřebuje svůj čas. Není schopen změnit 16 věcí během jediného týdne. Ba ani během dvou měsíců.
Nicméně Pán Ježíš v Jirkovi pracuje! Zvláště pokud mu jsme dostatečně strhujícím příkladem radostného zájmu o Boží slovo a v aplikování Božího slova do života.
A taky předlohou každodenního živého spojení s Pánem Ježíšem a vlastní poslušností toho, co Pán Ježíš říká.

Které jsou podle tebe nejdůležitější věci, jaké bychom měli Jirkovi předložit na samém začátku? Jsou to hluboké pravdy systematické teologie? Je to radikální morální náprava? Souhlasím, to jsou velmi důležité položky. Nicméně v prvních dnech a týdnech se raději soustřeďujeme na to, aby se Jirka stal „káčátkem“, které jde za „mámou kačenou“ a které chtějí následovat i další káčata. Snažíme se novému Jirkovi pomoci, aby ihned k Pánu Ježíši účinně zval svoje kamarády!
(Nemyslím zvaní na akce nebo do sboru, ale přímo k Ježíši!)

Děkuji Ti, Pane Ježíši, za příklad Tvých učedníků, jak k Tobě ihned zvali své nejbližší. Totéž dělali Tvoji lidé i později, za dob velkých pronásledování. A na mnoha místech světa to dělají dodnes. Prosím, nauč nás tomu účinnému sdílení učit i naše nové učedníky…